

Những nhận định sau đây về du lịch và gia cư tại Việt Nam phát xuất từ lòng thành khẩn muốn thấy đất nước phát triển tốt đẹp chứ không hàm ý phê bình, chỉ trích.

Nguồn lợi tức cấp thời của Việt Nam là du lịch. Hàng năm du lịch đã đem về cho Việt Nam một số ngoại tệ lớn. Du khách là những người Việt hải ngoại và người nước ngoài. Lý do chính thúc đẩy Việt kiều du lịch Việt Nam là thăm thân nhân. Còn đối với người ngoại quốc việc du lịch Việt Nam không hoàn toàn chú ý vào việc viếng thăm thắng cảnh, quan sát phong tục và thưởng thức các món ăn đặc biệt của ba miền Nam Trung Bắc.

Hiện nay các công ty hợp doanh xây dựng gia cư tại Việt Nam đang được quảng cáo rầm rộ. Chẳng hạn như Công ty Cổ phần Đầu tư và Kinh doanh Nhà INTRESCO đang lập dự án xây Làng Việt kiều thuộc vùng Đô thị Mới Nam Saigon. Như danh xưng làng này dành cho Việt kiều có tiền.

Làng Việt kiều sẽ là một “ốc đảo” giữa một vùng gia cư và ruộng vườn “thô sơ”. Những ốc đảo loại này làm nổi bật tình trạng giàu nghèo trong một quốc gia chủ trương giảm thiểu sự chênh lệch vật chất giữa các giai tầng xã hội. Ốc đảo đã vô tình duy trì và làm tăng gia sự cách biệt giữa kẻ có và người không. Xét thấy có điều không ổn. Những Việt kiều sống trong ốc đảo này sẽ thấy bất an dưới sự dòm ngó, ty hiềm, đố kỵ của người dân trong nước. Do đó mầm mống chia rẽ chắc không thể không phát sinh.

Nói thế không có ý ngăn chặn Việt kiều đầu tư vào gia cư, nói thế không có nghĩa là phản đối các công ty Việt Nam hải ngoại hợp tác với các công ty quốc doanh trong nước. **Nói thế để thấy rằng việc phát triển không đồng bộ và thiếu cân bằng là một sự sai lầm có hậu quả rất tai hại.**

Khách sạn 5 sao ngày nay là khách sạn tiêu chuẩn trên thế giới, người ngoại quốc đến thăm Việt Nam không phải để được ở trong những khách sạn sang mà họ đã thấy ở chính

NHẬN ĐỊNH VỀ VẤN ĐỀ DU LỊCH VÀ GIA CƯ TẠI VIỆT NAM

VĂN PHỐ HOÀNG ĐỒNG

nước họ.

Vậy người ngoại quốc đến Việt Nam để thăm viếng cái gì?

Du khách ngoại quốc đến Việt Nam để chứng kiến sự tàn phá của chiến tranh trên đất nước và trên con người, đồng thời quan sát sức sống của

một dân tộc thể hiện qua công cuộc xây dựng đời sống vật chất và tinh thần của người dân.

Cơ quan du lịch Việt Nam chỉ muốn hướng dẫn du khách viếng thăm các đô thị lớn như Thủ đô Hà Nội, Thành phố Hồ Chí Minh, Cố đô Huế

v.v... nơi chính quyền hãnh diện đã xây dựng được những khách sạn cao sang đầy đủ tiện nghi vật chất không thua gì các khách sạn lớn trên thế giới.

Nét nổi bật của công cuộc chỉnh trang hiện tại các đô thị là thiếu cân bằng và đầy mặc cảm. Thật vậy mức độ cách biệt giữa sự sang trọng của các khách sạn và cao ốc với sự sa sút của các thành phần khác cấu thành một đô thị rất là lớn, thật là thảm thương. Sự chênh lệch về mức độ phát triển giữa đô thị và nông thôn lại còn lộ liễu hơn nữa. Chính sự cách biệt này đã làm cho việc khai thác du lịch kém hiệu quả về phương diện kinh tế và tài chánh. Và cũng vì sự phân phối tài nguyên cho việc xây dựng không quân bình đã gây khó khăn rất nhiều cho người dân, nhất là người dân ở nông thôn, thực hiện ý chí vươn lên trên đống nát gây ra bởi chiến tranh.

Không nơi nào phô diễn sự tàn phá của chiến tranh hơn nông thôn. Không nơi nào phơi bày tính cách sa sút của công cuộc chỉnh trang lãnh thổ hơn

nông thôn. Không nơi nào tài nguyên quốc gia cần được tập trung hơn nông thôn. Trên phương diện phát triển quốc gia, không nơi nào có khả năng thực hiện sự hữu hiệu của đầu tư hơn nông thôn. Không nơi nào có triển vọng mang lại hòa bình và hạnh phúc cho toàn dân hơn nông thôn. Nông thôn là kho tài nguyên cung ứng cho chiến tranh và

sẽ là nguồn gốc của phát triển hài hòa đất nước.

Vậy mà nông thôn lại là nơi bị bỏ quên so với các đô thị.

Vì tính sai rằng đô thị là địa bàn hoạt động chính của du lịch, chính quyền đã đánh mất một vũ khí lợi hại bắn ra có thể giết được hai con chim một lúc: **xây dựng lại làng mạc cho trật tự, ngăn nắp, sạch sẽ, phản phát tính cách thơ mộng của nông thôn ngày trước.**

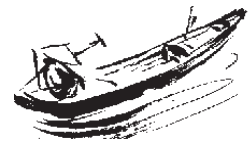
Thật vậy xây dựng nông thôn với **một chính sách gia cư đại chúng** vừa giải quyết vấn đề thất nghiệp ở nông thôn, do đó giải tỏa vấn đề nhân mãn ở thành thị, vừa tạo sinh khí, trên mọi phương diện, cho vùng hậu cần của đất nước, vừa hấp dẫn du khách ngoại quốc đi tìm những nét độc đáo của một dân tộc hiền hòa tràn đầy sức sống, nhẫn nại, và chịu đựng.

Phải chăng các “kib-butzim” và sức sống mãnh liệt của người dân Do Thái đã thu hút du khách viếng thăm xứ này?

Từ những nhận định trên, câu hỏi đặt ra là tại sao chính quyền, thay vì cho phép xây Làng Việt kiều, không khuyến khích

các công ty Việt kiều và Nhà nước hợp tác xây dựng gia cư phù hợp với lợi tức của đại khối quần chúng. Xây dựng gia cư đồng loạt cộng với công thức bán nhà trả góp sẽ hạ giá thành và làm cho việc tạo mãi gia cư trở nên dễ dàng rất nhiều. Việc cho phép xây Làng Việt kiều là một bước tiến không đúng thời. Nó chỉ có thể thực hiện sau khi vấn đề gia cư cho người dân và cán bộ các ngành đã được thỏa đáng giải quyết. Chính quyền cần tập trung tài nguyên và làm dễ dàng sự hợp tác với tư nhân trong và ngoài nước để xây dựng gia cư một cách đồng bộ và quân bình cho toàn dân. Thực hiện được điều này tức là chính quyền thực thi chính sách công bằng xã hội một cách nghiêm túc. Đồng thời thấu được ủng hộ của người Việt Hải ngoại mong muốn cho bà con nghèo trong nước có nơi ăn chốn ở khang trang.

thơ

ĐỀ THƯƠNG

*mười năm tha hương nôn nao về
đòng thư xa ru tình đê mê
đây ngon, anh em chung sum vầy
ngày vui lời yêu thương quanb vầy.*

*Trà thơm đêm trăng, nâng ly mời
bàn buya khuya dài, tâm tư với
vòng ôm, trong tay người thân thương.
Đàn xưa, thanh âm trầm du dương*

*Bàn tay đan nhau, che sau bàn
quàng vai, sương khuya dầm trắng tan
ngày xuân non cao, cùng rong chơi
đầu tiên kể mới, hôn tình khôi*

*trần ly, hương men lằng phiêu bồng
đường buya mình ta, về thong dong
chờ mong, trìm chần nghe mưa rơi
người xưa trong mơ về xa xôi.*